

1) 'Επὶ πλεκτῶν, ὡς περικνημίδος, φανέλας κ.τ.τ., ἡ σειρὰ πλέξεως, ὡς διαγράφουσα κύκλον, γύρουν Λέσβ.: *Πλέξι δὲ γυρ'θές*. Πβ. γυρ'θὰ 1. 2) 'Εκαστον ἐκ τῶν πρὸς πλέξιν νημάτων τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μίαν θηλειάν Θράκ. (Πλάγ.): *Πενήντα γυριστιές ἔκαναν ἓνα πᾶσμα* (= θηλειάν νήματος). 3) Στροφή, καμπὴ Καλαβρ. (Μπόβ.) β) 'Η στροφή τῆς πέτρας τοῦ μύλου Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Ἴων. (Κρήν.): *'Σ τὴ γυρισίᾳ τοῦ χρόνου θὰ ᾄωμε πάλι σταφύλια*. Συνών. γύριση 2. 5) 'Η ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Σκόπ.: *Νὰ σ' γέν' ἀγυρ'σὰ κακιά!* (νὰ σοὺ τύχη κακὴ ἐπιστροφή· ἀρά) Σκόπ.: *'Σ τὴν γυρισίᾳ ἔβγα, πιάε τὸ νερόν-ε* (= κατὰ τὴν ἐπιστροφήν πήγαινε, πάρε τὸ νερό) Χωρίο Ροχούδ.

γυρισίωνα ἡ, ἐνιαχ. γυρ'θῶνα Ἠπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὗς. γύριση. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., *Einleit.*, 143, MNE 2, 122.

1) Τὸ σημεῖον, ὅπου τὸ ὕδωρ ποταμοῦ ἢ πηγῆς διοχετεύεται εἰς αὐλάκα πρὸς ἄρδυσιν ἀγρῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. δέση, δέσιμο. 2) Τὸ σημεῖον στροφῆς ἢ διακλαδώσεως ποταμοῦ, ὅπου συγκεντρῶνται ἰχθύες καὶ εἶναι κατάλληλον πρὸς ἀλίευσιν ἐνθ' ἄν.

γύρισμα τό, κοιν. καὶ Καππ. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρ'ζμα βόρ. ἰδιώμ. γύριμ-μα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γύριμ-μα Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) ὕρισμα Ἠπ. (Μαργαρ.) Κάσ. Νάξ. ('Απύρανθ.) γύρισμα Σαμοθρ. γύρισμαν Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. Ριζοκάρπ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Χίος (Πισπιλ.) γιούρισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύριγμαν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) γιούξισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύρεμα Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γύρισμα. Διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ σ: γύρισμα > γύριμ-μα βλ. G. Rohlfs, *Gr. Stor.*, § 62. 'Ο τύπ. γύρισμα ν καὶ εἰς Ἀχιλλ. στ. 1308 (ἔκδ. Hesselring, σ. 77).

1) Περιστροφή κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): *Τὸ γύρισμα τοῦ τροχοῦ - τῆς ἀνέμης - τοῦ μύλου - τῆς σβούρας κοιν.* Πάνω 'ς τὸ γύρισμα δοῦ μύλου ἔσπασαν ἀρεῖς (ἐνῶ ἐγύριζεν ὁ μύλος) Κῶς. *Μὲ τὰ γιουξίσματά ντι ἐλιούτσε τὸ καμπζὶ* (μὲ τὰς περιστροφάς σου ἐξάλισθη τὸ παιδί) Μέλαν. || Φρ. Ὑπὸ τὸν τύπ. τὸ γύρισμα τοῦ ἀφαλοῦ εἰς τὴν δημώδη ἰατρικὴν ἢ θεραπείαν τῆς λύσεως, ὡς νομίζεται, τοῦ ὀμφαλοῦ διὰ περιστροφῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρὸς πολλαχ. Συνών. τυλίξιμο. β) 'Η στροφή κατὰ τὴν ὄρχησιν Κρήτ. κ.ά. γ) Κατὰ πληθ., παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖδες, πλήττοντες διὰ τῆς παλάμης των ἐλαστικὴν σφαῖραν, στρέφονται περὶ ἑαυτούς, μέχρις ὅτου ἀναπηδήσῃ αὕτη ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ πλήξωσιν αὐτὴν ἐκ νέου Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) δ) 'Η κινηματογράφησις ἔργου σύνηθ.: *Τὸ γύρισμα τῆς ταινίας ἔγινε 'ς τὸν Πειραιᾶ.* ε) 'Η ἐπανάληψις στροφῆς, ἄσματος Σκυρ. κ.ά.—Λεξ. Ἠπίτ. στ) 'Ο ἐπώδης στίχος, ὡς ἐπαναλαμβάνόμενος Ἠπ. (Τσαμαντ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) — Νουμάς 116,6 — Λεξ. Ἠπίτ. Περίδ.: *Δὲν ἔχ' καλὸ γύρ'ζμα αὐτὸ τὸ τραγοῦδ' Αἰτωλ. Φθιώτ. Συνών. τσάκισμα.* 2) 'Η ἄσκοπος περιφορὰ κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.): *Ἀφησε τὰ γυρίσματα 'ς τοὺς δρό-*

μους καὶ στρώσου 'ς τὴ δουλειὰ κοιν. Ἀτὰ τὰ γυρίσματα 'κ ἀγαπῶ ἄτα (δὲν μοῦ ἀρέσουν αὐτὰ τὰ τριγυρίσματα) Οἶν. 3) 'Η περιφορὰ ἱερᾶς εἰκόνης, ἡ λιτάνευσις Νίσυρ. 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Αἴγιν. Βιθυν. (Κατιρ.) Ἠπ. Ἴος Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. ('Αρτάκ. Κύζ.): *'Σ τὸ ὕρισμα τοῦ χρόνου θὰ βγάλῃ τὰ μαῦρα Ἀπύρανθ.* || Φρ. *Γύρισμα χρόνου* (κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος) Ἰνέπ. *Χρόνου γύρισμα* (ἐπὶ ἐργασίας συνεχιζομένης ἐπὶ πολλὰ ἔτη) Κύθηρ. *Γύρισμα χρόνου ἠθυμήθη* τὸ πούλλι τὴν εὐεργεσία (μετὰ ἓν ἔτος) Ἴος. 5) 'Η ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου μεταβολὴ καταστάσεως Αἴγιν. Ἠπ. Κάσ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Κρήτ. Πόντ. (Κύζ.) κ.ά. || Παροιμ.

Ἐχ' ὁ Θεὸς γυρίσματα, | νὰ βγαίνουν τὰ χαρίσματα (ὁ χρόνος θὰ φέρῃ τὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις) Κύζ. Πβ. Γλυκᾶ στ. 368. «τὰ βόλια γυρισθῇ ἔχουν» BZ 7 (1898), 163.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, | νὰ πληρωθοῦν τὰ πείσματα (θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως) Ἠπ. Πβ. Κ. Δ. Παύλ., Ἐπιστ. Ρωμ. 12, 19 «ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος». || Ἄσμ.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μερονύχτια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλοῦ πιάνονται μὲ τὰ δίχτυα Αἴγιν.

Ἐχ' ὁ κιορὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μηνονλόγια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλ-λοῦ πιάν-νονντιν μὲ τὰ λόγια Λιβύσσ.

*Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, νὰ γιάνουν δὰ φτερά μου καὶ νὰ γυρίσω καὶ νὰ βρῶ πάλι τὰ πρωτινά μου Κρήτ. Πβ. τὸ Ὁμηρ. α 16 «περιπλομένων ἐνικυτῶν» καὶ Ἀριστοτ., Φυσικ. ἀκροασ. 223^b 25 «φασί... κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα». 6) Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος σύνηθ. καὶ Καππ. Καλαβρ. (Γαλλικ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): *'Σ τοῦ γύρ'ζμα πὺν γύρ'ζαν, νύχτουνσι καὶ δὲ γύρ'σαν 'ς τοῦ χοιριῶ Μακεδ.* ('Ανω Κώμ.) *'Σ τὸ γύριμ-μα, πρίτα ν' ἀριβέσ-σου 'ς τὸ Χωρίο Ροχούδι (πρίτα ν' ἀριβέσ-σου= πρὶν φθάσουν) Γαλλικ. 'Σ τὸ γύρισμα νὰ μ' φέρετε τσιγάρα Χαβουτσ. Καλὰ διάφορα τσαὶ καλὸ γ-γύρισμα!* (καλὰ κέρδη καὶ καλὴν ἐπάνοδον· εὐχή) Κάσ. *Καλὰ γυρίσματα!* (εὐχή) Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Ἄσμ.*

*Πουλλάκι, κάμε γύρισμα, πουλλάκι, ἔλα πίσον Εὐβ. (Κουρ.) Συνών. γυρισμός 1. β) Κατὰ πληθ., ἡ ἐπίσκεψις τῆς νύμφης εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν τὴν ὀγδόην ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραν πολλαχ.: *Σὶ οὐχτὼ μέρ'ς μιτὰ κά-νονν οἱ νιουγάμπροι τὰ γυρίσματα 'ς τοῦ πατέρα ἀπ' τ' νύφ' Μακεδ.* (Βρία). Συνών. ἐπιστροφή. γ) 'Η ἀπόδοσις κτημάτων ἢ ἄλλου πράγματος δανειζομένου Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) 7) 'Ο ἐκ νέου σεξουαλικὸς ὀργασμὸς τῶν αἰγοπροβάτων ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν πρῶτον Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.) Πελοπ. (Τριφυλ.) κ.ά.: *Ἐφέτο τὸ γύρισμα τοῦ βροβατῶνε ἦταν ἄλλο πρᾶμα. Γυρίσανε κά-πον δέκα πρόβατα πὺν τὰ λέγαμε πὼς εἶναι γαστρωμένα Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.* 8) Εἰς τὴν γλώσσῃ των ραπτῶν, ἡ ραφὴ ὑφάσματος εἰς τὴν ἐτέραν ὅψιν του λόγῳ παλαιώσεως τῆς προσθίας πολλαχ.: *Τὸ κουστοῦμι σου θέλει γύρισμα κοιν.* 9) 'Η ἀποστροφή, τὸ ἀναποδογύρισμα Ἀλόνν. Ζάκ. Θεσσ. ('Αλμυρ.) Ἴων. (Κρήν.) Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) Κρήτ. ('Αχεντρ. Νεάπ. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.) Κῶς Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Χαλκιδ. κ.ά.) Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπ. (Δίβρ. Θουρ. Κάμπος Λακων. Κόρινθ. Λάλ. Μεγα-*

λόπ. Πετρίν. Ποταμ. κ.ά.) Στερελλ. ("Αγιος Κωνσταντ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.) Φοῦρν. Ψαρ. κ.ά.: *Μόλις κοπή τὸ ἄχερο 'ς τ' ἁλώνι καὶ τριφτῇ τὸ σ'τάρι, τοῦ δίνουμε κ' ἓνα γύρισμα μετὰ τὸ φτυάρι* Λάλλ. *Τ' ἁλώνι θέλει γύρισμα* (πρέπει νὰ ἀναστραφῇ τὸ ἁλωνιζόμενον διὰ νὰ συντελεσθῇ ὁ ἁλωνισμός) Φοῦρν. *Ἡ σταφίδα θέλει γύρισμα Κόρινθ.* *Γιὰ τοῦ γύρ'σμα τοῦ λαμνιοῦ ἔχουμε τὰ φ'κούλια* (λαμνί = τὰ μισοτριμμένα στάχυα στὸ ἁλώνι, φ'κούλια = δικούλια = δίκρανα) "Αγιος Κωνσταντ. *Πέντε γυρίσματα κάνουμε 'ς τ' ἁλώνι, τέσσερα μετὰ τὸ δικριάνι καὶ ἓνα μετὰ τὸ φτυάρι* Πετρίν. *Τὸ σιτάρι, δόπου τὸ θερίδζομε, ἂν ἰβρέδ-δῃ, ἔχομε νὰ τοῦ κάμωμεν δὸ γύριμ-μα, σ' ἂν δέ, σαπαίνει* (= εἰδεμὴ θὰ σαπίσῃ, θὰ μουχλιάσῃ) Γαλλικ. *Οὐ καπνὸς θέλ' γύρ'ζμα* Σπάρτ. *Ἐγρισμα* θένε τὰ ψωμιά Ἀπύρανθ. **β)** Μεταφ., ὁ ἀρνησιβόρηστος, ὁ ἀρνησιπάτρις Βιθυν. (Κατιρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.) Ἡπ. Πόντ. (Τραπ. κ.ά.): *Αὐτὸς εἶναι γύρισμα, γι' αὐτὸ κρένει τόσο καλὰ τὰ ρωμαίικα* Κατιρ. **10)** *Τὸ πρῶτον καὶ κυρίως τὸ δεῦτερον ὄργωμα ἢ σκάψιμον ἀγροῦ Βιθυν. Εὐβ. (Κουρ.) Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. κ.ά.) Μακεδ. (Βρία Βροντ.) Ἰκαρ. (Εὐδελ.) Πάρ. Πελοπν. (Ἡλ. Λάμπ. Μεγαλόπ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.) — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ.: *Θὰ κάνομε τὰ γ'ρίσματα τοῦ χωραφιοῦ κὶ θὰ τιλεῶσ'μι γιὰ σήμερις τῇ δ'λεῖα* Βρία. *Θὰ τοῦ κάνομε* ἓνα γύρισμα καλὸ τοῦ χωραφιοῦ νὰ τριφτοῦν οἱ μάτζες Λάμπ. || Γνωμ. *Παρὰ νιόμαν τοῦ Μάρτη κάλλιον γύρισμα τ' Ὀχτώβρη* (ἢ βαθύτερον γινομένη ἄροσις τοῦ ἀγροῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον εἶναι πλέον ὠφέλιμος τῆς κατὰ Μάρτιον γινομένης) Κύπρ. Συνών. *δι βόλισμα, δι πλάσμα, ξερο γύρισμα.* **β)** Ἡ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ἐκ νέου σπορὰ τοῦ ἀγροῦ Τσακων.: *Ἐθεά γιούζισμα ἂ χούρα ὁ μπαῆτδε* (θέλει ἐκ νέου σπάρσιμον τὸ χωράφι, δὲν ἐφύτρωσε καλὰ). **11)** Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς στέγης οἰκίας δι' ἀνασηκώματος τῶν κεράμων καὶ ἐπανατοποθέτησιν αὐτῶν Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Κόρινθ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. Τυρ. κ.ά.): *Κάθε χρόνο θένε γύρισμα τὰ σπίτια. Κ' ἡ ἐκκληθὰ γύρισμα θέλει Κόρινθ. Δέν ἔκανε καλὸ γύρ'σμα 'ς τοῦ σπίτ' κὶ γι' αὐτὸ σταλάζ' Ζαγόρ. Μετὰ τὸ γιούζισμα τὰ τελεῖ ἑκατόσούκαὶ τοῦρ ἔμσα τέσεράμου* (μετὰ τὸ γύρισμα τῆς στέγης ἔσπασαν τὰ μισὰ κεραμίδια) Μέλαν. **12)** Μικρά, ἀσήμαντος ἐργασία Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) **13)** Εἰδικὸν ταψὶ χρησιμοποιοῦμενον διὰ τὸ ψήσιμον πίττας, ὡς διευκολῦνον τὸ γύρ'σμα αὐτῆς, τὸ ἀναποδογύρισμα Ἡπ. (Πρέβ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ. Κατούν.): *Δέν ἔχ'ς καλαντζ'μένου γύρ'ζμα, Κουσταντινέσσα; (καλαντζ'μένου = κασσιτερωθὲν) Κατούν. 'Σ τοῦ γύρ'ζμα θὰ φκεάσουμι τ'μ πίττα ἢ 'ς τοῦ τρανὸ ταψί; αὐτόθ. 14)* Ἡ κάμψις, τὸ λύγισμα, ἢ ἀναδίπλωσις σύνθηθ.: *Τὸ γύρισμα τῆς λαμαρίνας γίνεται 'ς τὸν κύλινδρο* Ναύστ. *Γύρισμα καρφιοῦ* Λεξ. Βλαστ., 323. *Γύρισμα μανικιοῦ-σακκακιοῦ* (ἀναδίπλωσις τοῦ ἄκρου χειρίδος ἢ τοῦ κρασπέδου ἀνδρικοῦ ἐπενδύτου) Ἀθῆν. κ.ά. Συνών. *ἀ νάσωσμα 2, φάρεθ'τα, χάρεθ.* **β)** Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, ἢ εἰς μικρὸν πλάτος ἀναστροφή τοῦ ἄκρου φορέματος σύνθηθ.: *Θέλει γύρισμα τὸ φόρεμά σου. Σοῦ κρέμεται τὸ γύρισμα σύνθηθ.* Συνών. *γύρ'σις 4, στρέψωμα 15)* *Τὸ κυκλικῶς περιμανδρωμένον ἀγρόκτημα.* Πελοπν. (Λάγ.) **16)** Ἡ κλίσις ἢ στρόφη, ἢ καμπὴ σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.): *Ἡρτα 'ς τὸ γύριμ-μα δοῦ ἡg-γιον* Χωρίο Ροχούδ. *Τὸν ἀπάντησα 'ς τὸ γύρισμα τοῦ δρόμου* σύνθηθ. *Ὁ ἥλιος εἶναι μέσ' 'ς τὸ γύρισμα* (κλίνει πρὸς τὴν δύσιν) Κέρκ. *Ἐλάτε 'ς τὸ γύριμ-μα τοῦ ἡλίου, δόπου μεση-**

μερίον (δόπου=μετὰ) Μπόβ. Σηκώθηκε 'ς τὸ γύρισμα τῆς νύχτας (μετὰ τὸ μεσονύκτιον) Κάρπ. || Ἄσμ.

Χίλια τσῆ στερνει τὸ πονηρό, χίλια τὸ μεσημέρι καὶ μέσ' 'ς τὸ γύρισμα τσῆ μερὸς ἓνα χρυσὸ βατσέλι Κέρκ. Πβ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. Ἡροδ. Δ 181 «ἀποκλινόμενης δὲ τῆς ἡμέρης». **β)** Ἡ μετὰ τὴν πανσέληνον φάσις τῆς σελήνης Κάρπ. Κρήτ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά.: *'Σ τὸ ἔγρισμα τοῦ φεγγαριοῦ* Κάρπ. || Γνωμ.

Βρεμένο γύρισμα, ἀμπαριοῦ γέμισμα (αἱ μετὰ τὴν πανσέληνον βροχαὶ προμήνυμα εὐφορίας) Ἀρκαδ. || Ἄσμ.

'Σ τὸ γύρισμα τοῦ φεγγαριοῦ ἄλλο δέδρο δὲ βιάνει, μόνο τ'ς ἀγάτης τὸ δέδρο, ποὺ πάδα κλώνους βγάνει Κρήτ. Συνών. φρ. *'Σ τὴ βόρτα τοῦ φεγγαριοῦ.* **17)** Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ναυτικῶν, τὸ κύρτωμα, ἢ κόλπωσις Ναύστ.: *Τὸ γύρισμα τῆς πρύμης - τοῦ παριοῦ.* **β)** Εἰδος σπειρωτοῦ κεντήματος Κύπρ.: *Γυρίσματα τοῦ καῖ (= καδῆ).* **18)** Ἡ καμπύλη αὐλαξ τὴν ὁποίαν διαγράφει τὸ ὑνίον κατὰ τὴν στρόφην τῶν βοῶν Πελοπν. (Ἀχαῖα). Συνών. *στρέμμα, στρόφαρι, στρόφος.* **19)** *Τὸ καταφύγιον, τὸ μέρος ὅπου καταλύει τις, εὐρισκόμενος μακρὰν τῆς κατοικίας του* Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτσ. Μαργαρίτ. Πλατανούσ. κ.ά.) Θεσσ. (Καρδίτσα.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον) Πελοπν. (Γορτυν. Κυνοῦρ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σύρ. (Ἐρμούπ.) — Λεξ. Αἰν.: *Τὸ 'χου γύρ'ζμα τοῦ σπίτ' αὐτὸ Βλάστ.* || Ἄσμ.

Μάννα μ', κὶ ἄς τὴν δώκουμι τὴν Ἰβδουκιά 'ς τὰ ξένα, γιὰ νὰ τὴν ἔχου γύρισμα, 'φοῦντα 'ρχομε' ἀπ' τὴν Πόλη Αἰτωλ.

Νὰ τὸ 'χ' ὁ μαῦρος γύρισμα, νὰ τὸ 'χ' ὁ μαῦρος σπίτι, ν' ἀκούη ντουφέκια κλέφτικα ν - ἀπὸ τῆ συντροφιά του Μαργαρίτ.

Πεῖα ἔχασι τὸν ἄντρα τῆς, χάνει καὶ τὴν τιμὴν τῆς, καὶ πεῖα 'χασι τὴ μάνα τῆς, χάνει τὸ γύρισμά τῆς Βόιον. **20)** Ἡ συναναστροφή Θεσσ. (Καρδίτσα.): *Δέν ἔχ' γύρισμα μὲ κλέφτις.* **21)** Ἡ σειρὰ διαδοχῆς εἰς τὴν φρ. *'Σ τὰ γυρίσματά σου* (εὐχὴ ἢ ὁποία ἀπευθύνεται πρὸς ἀγάμους κατὰ τὴν τέλεσιν ἀρραβώνων ἢ γάμων) Μακεδ. (Νάουσι.) Συνών. φρ. *Καὶ 'ς τὰ δικά σου.* **22)** Ἡ διὰ τῆς ὁπισθογραφῆσεως μεταβίβασις συναλλαγματικῆς Λεξ. Ἡπίτ. Δημητρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γύρισμα* Πελοπν. (Κόπραιν. Κρήν. Λίμπερδ.) Χίος (Μερμήγκ.) *Πάνον Γύρισμα* Πελοπν. (Κονάκ. Λάγ.) *Γυρίσματα* Κέρκ. (Σιν.) Πελοπν. (Πιλάλ. Σκαμνάκ.) Σκυρ.

γυρισματάκι τό, σύνθηθ.

Ἐποκορ. τοῦ οὗσ. *γύρ'σιμα.*

1) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, ἢ εἰς μικρὸν πλάτος ἀναστροφή τοῦ ἄκρου φορέματος σύνθηθ.: *Κάμε μου ἓνα γυρισματάκι.* Συνών. *γύρ'σιμα.* **2)** Μικρὸν κυκλικῶς περιμανδρωμένον ἀγρόκτημα Πελοπν. (Κονάκ. Πάν.) Συνών. *γύρ'σιμα 15.*

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γυρισματάκι* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Γύθ. Κονάκ. Σκουτάρ.)

γυρισματιά ἡ, ἀμάρτ. *γυρισματιά* Α. Κρήτ. *γυρισματιέ* Δ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. *γύρ'σιμα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι-ά. Ὁ τύπ. *γυρ'σιμα* τ' ἐκστ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ εἰς -ε- οὗσ.

